

[Ulrich.]

Aarene siden 1899, hvor Partiet gennemførte denne Jordlovgivning, har vi været inde paa, at en Jordudstykningsform, men vi har alligevel advaret imod at gaa for vidt ad denne Vej, og i Aar, da vi er naaet til en Situation som den, hvori vi befinder os, er vi gaaet et Skridt videre og siger: Vi ønsker yderligere at begrænse denne Udstykning, vi ønsker at begrænse den til Jordfondens Renter og Afdrag, og ærede Medlemmer maa jo vide, at naar Jordfonden ellers faar Lov til at være i Fred og ikke bliver smuldret bort, som mange har Lyst til, saa vil denne Fonds Renter og Afdrag jo blive større og større Aar efter Aar, og naar der er gaaet 20 Aar, vil der være dobbelt saa mange Midler til Udstykning i denne Fond, som der er i Dag. Det er altsaa dette Standpunkt, som vi har tilladt os at indtage, og jeg mener, det er et meget fornuftigt Standpunkt: til enhver Tid at afstemme sine Krav til en saadan Udvikling efter det, som Øjeblikket kræver, og efter det, som Øjeblikket tilsiger os er fornuftigt. Det skulde Partiet Venstre efter min Mening ogsaa have gjort, men det har det undladt, og derfor er det vel saa forbitret over, at vi er gaaet den Vej; det er vel derfor, vi skal beskyldes for at have taget Venstres Politik paa dette Omraade, skønt Venstre selv maa erkende og vide, at dette aldeles ikke passer. Det ærede Medlem mente, at saadanne Oplysninger kunde passere i en konservativ Ungdomsforening. Ja, det kan rigtige Udtalelser altid. Derimod tvivler jeg om, at det ærede Medlems Udtalelser kan passere i en Venstre Ungdomsforening, thi jeg tillader mig dog at tro, at Venstres Ungdom er mere oplyst end, at den af det foreliggende Venstreforslag skulde faa det ud, at der kun tilbydes 21 ½ Mill. Kr. Det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) benægter i Ord, at der er en Landbrugskrise i dette Land, Partiet Venstre her paa Rigsdagen benægter det i Gerning. Naar Partiet Venstre tør forelægge et Forslag som dette, hvor man foreslaar at anvende aarlig i de første 4 Aar 33¾ Mill. Kr. til Udstykning af dansk Jord for at paaføre nu bestaaende Landbrug en betydelig Konkurrence, saa beviser Partiet i Virkeligheden i Gerning, at det benægter, at der er en Landbrugskrise i

dette Land i Øjeblikket. Jeg ønsker det ærede Parti til Lykke med denne Opfattelse. Af samfundsmæssige Grunde beklager jeg den, men som Politiker er jeg saa ondsksfuld, at jeg ønsker Partiet til Lykke med en saadan Opfattelse.

Tredie Næstformand (Povlsen): Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Jeg bringer herved det ærede Medlem Hr. Ulrich min hjerteligste Tak, fordi han paa en saa ligefrem og ærlig Maade har sagt mig, at jeg slap ret daarligt fra min Tale og viste megen Uforstand. Det kan nok være pinligt for mig at høre, men det kunde dog maaske bevare mig for at blive for vigtig og stor i mine egne Tanker, og det er dog noget af det værste, jeg kunde tænke mig.

Saa skal jeg svare det ærede Medlem paa det Spørgsmaal, han stillede mig med Hensyn til, hvem der raader indenfor Venstre angaaende Fæstet, det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen eller jeg. Vi staaar som Forslagsstillere til det selv samme og staaar naturligvis paa det samme Standpunkt. Jeg har blot i min Tale søgt at gøre Rede for mit Syn paa Fæstet, søgt sagligt at vise, hvilke Fordele og hvilke Mangler det havde, og jeg lagde ikke Skjul paa, at Manglerne efter min Mening var de fleste og de største. Saa skal jeg endelig sige, at det ærede Medlem kom med en Udtalelse, der var nær ved at lamslaa mig. Jeg har mange Gange talt om og lagt for Dagen, at jeg ikke synes om det Udtryk i Regeringens Forslag, at der fortrinsvis skal eksproprieres daarligt dreven Jord, thi det vil efter min Mening kunne give Anledning til de mest modbydelige Skumlerier over, at Udvalget, der skal censurere, kan være partisk eller have Maskepi med en eller anden. Det kan vi ikke have paa den Maade. Men hvad er det saa, det ærede Medlem foreslaar, eller tilsiger Ministeren at være behjælpelig med, en Lov, der tager Jorden fra Folk, som vanrøgtter den! Det er da ubegribeligt, at det ærede Medlem vil være med til en saadan Eksamenskommission, der rejser rundt og bedømmer, om Folks Jord er besaaet eller besaaet ordentlig, om Roerne er tyndet eller tyndet ordentligt. Det havde jeg ikke ventet, og jeg vil spørge — for dog ogsaa